

[Haunstrup Clemmensen.]

der stilles til disposition for byggeriet, bliver forøget.

Når man mener, at skærpelsen af kapitalvindingskatten vil medføre, at salg måske gennemføres med en meget vanskelig beregnelig skat, kan ingen vel være i tvivl om, at det vil skabe en usikkerhed, der i høj grad vil hæmme salg af de pågældende ejendomme.

Derfor vil vi være interesserede i at høre, om den højtærede finansminister er enig i den vurdering, at de foreliggende lovforslag ej heller kan motiveres på nogen måde med ønsket om at billiggøre byggegrundene eller at få flere byggegrunde stillet til rådighed. Der må altså være helt andre motiver bag.

Jeg erkender — det tror jeg erkendes fra alle sider i denne sal — at der i omegnen af vore store byer, navnlig i omegnen af København, især i de senere år er konstateret meget høje priser, når grunde sælges med henblik på overgang til en anden anvendelse. De beskatningsmæssige problemer, som disse salg medfører, er vi naturligvis rede til en fordomsfri drøftelse af, men det må være naturligt først og fremmest at koncentrere sig om årsagerne til disse prisstigninger fremfor nu med mere eller mindre dårligt valgte motiver at interessere sig først og fremmest for den beskatningsmæssige side af sagen.

Jeg må måske i denne forbindelse på ny minde om departementschef Erik Ib Schmidts og andre ansete videnskabsmænds udtalelser på dette område. Jeg beder om tilladelse til et kort citat netop fra den redegørelse, bilag 66 til markedsforsamlingsudvalget, jeg tidligere har omtalt. Der siges her udtrykkelig:

„Spørgsmålet om at skærpe ejendomsbeskatningen eller inddrage kapitalgevinster til det offentlige i endnu højere grad, end den gældende lovgivning muliggør, er derfor ikke taget op her. Dette vil i hovedsagen være et fordelingspolitisk spørgsmål.“

Så er vi nede på det diskussionsgrundlag, hvor denne debat skal føres: et fordelingspolitisk grundlag. Jeg synes, man skulle gøre sig dette klart og ikke komme alt for meget ud i motivforskydninger af den ene eller anden karakter. Det må være sådan, at man også fra regeringsbænkene kan for-

stå, at når disse lovforslag, også dem, vi i dag behandler, er medtaget i et lovkompleks, som den højtærede statsminister har anbefalet endda med national patos, idet ministeren med et poetisk sind oven i købet sluttede med at citere „Der er et yndigt land“, ville det måske være klædeligt og redeligt at erkende, at i denne atmosfære bør disse lovforslag overhovedet ikke behandles.

Så meget om motiverne. Men dernæst er det mig magtpåliggende at understrege, at der her sker en yderligere tilbygning og komplicering af vor ejendomsbeskatning, som om den i virkeligheden ikke var mere end kompliceret nok i forvejen. Her må jeg måske tillade mig et sidste citat fra departementschef Erik Ib Schmidt m. fl.s udtalelser til regeringen, hvor det netop siges:

„Man skal heller ikke her gå ind på spørgsmålet, om beregningsmetoderne for ejendomsbeskatningen efterhånden er så indviklede, at de kan berede mange mennesker ubehagelige oplevelser.“

Det er jo muligt, at det ikke er embedsmændenes opgave her at tage initiativet, men det må da være den højtærede regerings pligt og det høje tings pligt virkelig at tage initiativet, hvis lovene efterhånden er blevet så indviklede, så komplicerede, at de bereder mange mennesker ubehagelige oplevelser. Det er vel også helt naturligt, når vi nu er kommet dertil, at fremhæve, at vi for det første efter vor opfattelse har en urimeligt virkende grundværdistigningsbeskatning og dernæst på en lang række områder uden for landbrugserhvervet stadig fuldt ud opretholder meget indviklede og komplicerede lovgivningsformer for beskatning af fast ejendom under den ene eller den anden form, og at regeringen på den baggrund, før man bygger videre på det komplicerede bygningsværk, snarere burde tilstræbe en forenkling. Jeg er i den lykkelige situation at kunne erindre den højtærede finansminister om, at den højtærede statsminister har vist sin forståelse på disse områder, da min partifælle, det ærede medlem hr. Poul Møller, ved åbningsdebatten i det høje ting netop anmodede den høje regering om at medvirke til en undersøgelse på disse områder, der kunne bevirke, at en kommission, en hurtigt arbejdende kommission, tilstræbte en kritisk